

نان و دندان

بزرگ‌ترها گاهی در حرف‌های‌شان جمله‌های جالبی به کار می‌برند که تو نشنیدی. وقتی ازشان می‌پرسی منظورشان چیست، می‌گویند «ضرب المثل بود». ضرب المثل یعنی یک جمله مشهور که به قصه یا ماجرای قدیمی اشاره دارد و آدم‌ها وقتی می‌خواهند حرف‌شان را سریع و بدون توضیح اضافه بزنند، ازش استفاده می‌کنند. به این قصه گوش کن:

روزی زن و شوهر تنگ‌دستی در خانه نشسته بودند که دیدند بچه کوچک‌شان دندان درآورده‌است. مرد با غصه به همسرش گفت: «ما که پول زیادی نداریم، از کجا برای این بچه غذا بیاوریم؟». زن جواب داد: «غصه نخور. هر آن‌کس که دندان دهد، نان دهد».

این قصه را «سعدی»، شاعر بزرگ، در کتاب بوستان به زبان شعر تعریف کرده‌است. پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌های ما وقتی این شعر را خواندند، بخشی از آن را در گفت‌وگوهای روزمره‌شان استفاده کردند. این‌طوری شد که «هر آن‌کس که دندان دهد، نان دهد» تبدیل شد به ضرب المثل. از آن به بعد وقتی مردم کسی را می‌بینند که نگران هزینه‌های بزرگ کردن بچه است، برای امیدواری دادن به او از این ضرب المثل استفاده می‌کنند.



نگین علیرضازاده

